

EKSTRA 9.1. Konklusion

Eksempel 1:

Konklusion

Undersøgelsen af, hvilke former for magt og magtforskellige kan der være til stede mellem personale og borgere på et bosted for voksne med udviklingshæmning, og hvordan er magt med til at påvirke borgernes selvbestemmelse og medbestemmelse, viser at der er en række forskellige former for magt til stede mellem personale og borgere. Det kan konkluderes at der både findes direkte magt, indirekte magt, bevidsthedskontrollerende magt til strukturel magt i den pædagogiske hverdag. Undersøgelsen viser at pædagoger anvender magt dagligt, uden at være bevidste om, at det er magt de anvender. Pædagoger har let ved selv at få øje på at de mangler viden om magt-fænomenet, idet de hurtigt bliver bevidste om, at de ikke altid ser eller ved, hvornår de anvender magt, og dermed kan fratage borgere deres selvbestemmelse og medbestemmelse. Magt-forskellen mellem pædagog og borger er altid til stede, men undersøgelsen viser at der mangler forudsætninger for, at det pædagogiske personale kan forvalte deres magt på en etisk forsvarlig måde så brugen af magt mindskes og selvbestemmelse og medbestemmelse kan øges.

I forhold til, hvordan magt er med til at påvirke borgernes selvbestemmelse og medbestemmelse, kan det konkluderes, at selv om magt altid er til stede i relationen mellem borger og pædagog, kan pædagogen gennem refleksioner over egen praksis, og italesættelsen omkring den magt og de magt-forskellige, der er mellem dem og borgere, delvist behandle etiske dilemmaer der opstår i samspillet mellem dem og borgere. Pædagogerne kan også få øje på, hvordan borgernes selvbestemmelse og medbestemmelse påvirkes og hvordan borgerens autonomi i højere grad kan drøftes og tilgodeses. Det bliver dog op til den enkelte pædagog og dermed et individuelt anliggende at udvikle mulighederne for borgernes selv- og medbestemmelse fremfor at udvikle en kultur i institutionen, hvor der er fokus på magt og borgernes selv- og medbestemmelse. Derfor ses der et behov for at skabe mere viden om magtbegrebet og etiske dilemmaer, som kan deles og drøftes som en del af kulturen i institutionen, hvis borgernes selv- og medbestemmelse og dermed følelsen af autonomi skal øges.

Ovenstående konklusion stammer fra en bacheloropgave fra 2022 og er lettere redigeret.

Tak til Emma Andersen, for at stille sin bacheloropgave til rådighed.

Eksempel 2:

Konklusion

Udgangspunkt for vores bachelorprojekt var at opnå en bedre forståelse af, hvilken betydning den frie leg og den voksenstyrede leg har for børnenes alsidig udvikling, med det formål at bidrage til, en indsigt i de fordele og ulemper, der er ved de to legetyper og hvordan de kan balanceres i planlægning af daginstitutionens hverdag.

Vores undersøgelse viser at barnets fri leg foregår på børnenes præmisser og er præget af deres lyst, hvilket kom til udtryk gennem børneinterviews, hvor børnene udtrykker at de hellere vil lege med andre børn end med de voksne. Pædagogerne gav også udtryk for at nogle børn leger mere jævnbyrdigt med hinanden, når der ikke er en pædagog med.

Vores undersøgelse viser at de mest dominerende legeformer i børns frie leg var rolle- og konstruktionsleg, hvilket er præget af barnets egen fantasi og lyst. Den frie leg er præget af, at den foregår på barnets egne præmisser og erfaringer. Dette understøtter den alsidige udvikling, som er en proces, hvor det individuelle barns unikke udviklingsforløb tilgodeses. En del af disse lege er imidlertid inspireret af de aktiviteter, som børnene har lavet med pædagogerne. Vores undersøgelse viser også at den voksenstyrede leg, hvor den voksne har en styrende og planlæggende rolle hovedsagelig, er regel- og funktionslege, hvor der også ligger læringsmål bag. Disse regel- og funktionslege har til formål at øve børnene i noget konkret, som fx at overholde regler eller mestre noget bestemt med deres krop. Her har pædagogens rolle i legen en direkte betydning for, hvordan legen påvirker barnets alsidig udvikling og pædagogen kan planlægge lege alt efter, hvor børnene er udviklingsmæssigt.

Fordi pædagogerne spiller en central rolle i både den frie leg og den voksenstyrede leg kan vi konkludere, at der skal være en balance mellem den voksenstyrede leg og den frie leg i den pædagogiske hverdag. Dvs. der skal være fokus på, hvilke lege der planlægges i den voksenstyrede leg, da dette har betydning for, hvilke former for leg der opstår i den frie leg. Barnets frie leg og den voksenstyrede leg skal ses som to faktorer, der påvirker og dermed kan komplementere hinanden i børns alsidige udvikling frem for at ses dem som to formere for leg, der er uafhængige af hinanden.

Ovenstående konklusion stammer fra en bacheloropgave fra 2021 og er lettere redigeret.

Tak til Louise Elisabeth Hovaldt Jørgensen og Lise Lotte Nielsen for at stille deres bacheloropgave til rådighed.